

నేను క్యాంప్ నుంచి తిరిగి వచ్చి కంపెనీ క్యాంపర్లకి బాగా అలవ్యమైంది వెళ్లగానే నా అసిస్టెంట్ చెప్పాడు

“శంకరంగారు మీకోసం రెండుసార్లు ఫోన్ చేసారు” అని

వెంటనే వేనాయనకు రింగ్ చేశాను

“మై బోయ్! నీతో అర్జంటుగా మాట్లాడాలి - నీ రూం కొస్తున్నాను” అన్నారు

“ఒద్దులేండి సార్! నేనే మీ దగ్గర కొన్నాను మీ ఫ్లానుక్లో బోర్నివిటా తాగి చాలా కాలమైంది” అన్నాను సవ్యతూ

“ఒకే వేర్ కం” అన్నారాయన

శంకరంగారు నాలాగే మా కంపెనీలో మరో ఆఫీసర్ పయస్పులో మాత్రం నాకంటే బాగా పెద్దవాడు అసిస్టెంట్ గా జీవితం ప్రారంభించి ఎన్నో కంపెనీల్లో పన్నెండు ఖచ్చితకీ ఆఫీసరయ్యారాయన నాలాటి డైరెక్ట్ రిక్రూట్మెంట్ వాళ్ళకు అనూహితో కూడిన దురభిప్రాయం వుంటుంది మేము తొందరపడి నిర్ణయాలు తీసుకుంటామని అన్నీ యాజీగా తీసుకుంటామని, ఒక్కోవి పన్నెండు మని వాళ్ళ నమ్మిక అలాగే ప్రమోషన్ వాళ్ళంటే “చాంద్రులని” మా వాళ్ళ ఆలోచన కాని శంకరం గారలాటి మనిషి కాదు

నేను ఢిల్లీ నుంచి బ్రాన్స్ ఫర్ వచ్చిన మూత్యాలతోనూ నాకు ఆయనతో బాగా స్నేహ ముయ్యంది

నేను వెళ్లి బోర్నివిటా తాగడం పూర్తయ్యాక ఆయనకు మామూలుగానే సిగరెట్లె ఆఫర్ చేశాను

కాని ఆయన సమాధానాన్ని నేను ఉలిక్కి పడ్డాను విపరీతంగా సిగరెట్లు తాగే ఆయన ఎందుకంత వడన్ గా స్టాకింగ్ మానేసారో నా కర్తం కాలేదు ఆయన్నే అడిగాను

“అది చెప్పడానికే నిన్ను అర్జంటుగా కాంటాక్ట్ చేశాను రెండు రోజు క్రితం నాకు గుండెనొప్పి వచ్చింది” నేను చాలా ఆదుర్దా పడ్డాను ఆయన మాత్రం చాలా రైల్వేగా కనిపించారు

“నీవీ కం గారు పడక్కర్లేదు డాక్టర్ ని కలిశాను ఏవో మందులు రాసిచ్చాడు ఎందుకేనా మంచి ఓసారి స్పెషలిస్ట్ ని కలవమన్నాడు ఉస్మా నియాలో ఒకామె వుండటం ఆమెకు రెటర్ రాసిచ్చాడు ఈవేళ సాయంత్రం వెడదామనుకుంటున్నాను నువ్వుకూడా వస్తే రైల్వేగా వుంటుంది” అన్నాడు

ఆయనంత రైల్వేగా చెప్తున్నా - నా ఆందోళన మాత్రం తగ్గలేదు

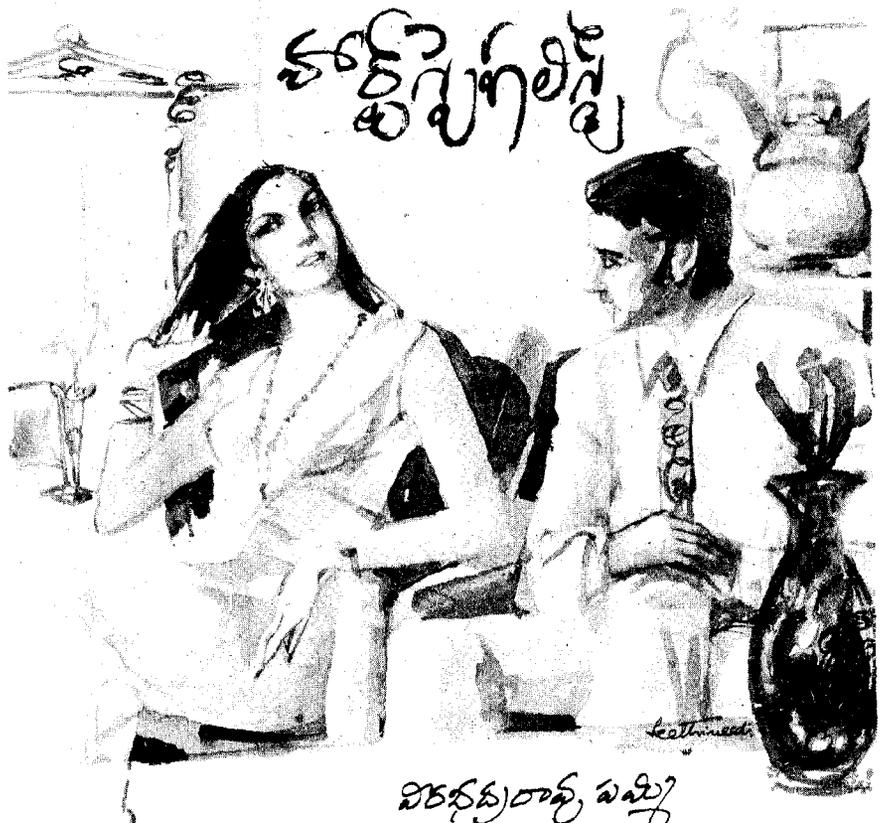
“సాయంత్రం ఎందుకూ? ఇప్పుడే వెడదాం!” అన్నాను

“అవీడ సాయంత్రాలు ఇంటి దగ్గరుంటుంది - పంజాగుట్టలో ఆమె యిల్లు ఆడ్రెస్ తీసుకున్నాను”

“ఎవరావిడ ?”

“డాక్టర్ రాధిక”

వెంటనే నాకు మా రాధిక గుర్తుకొచ్చింది ఒకవేళ డాక్టర్ రాధిక ఇక్కడే వుండేమో? నేను ఢిల్లీ నుంచి హైద్రాబాద్ కి వచ్చిన తర్వాత ఎప్పటికప్పుడు ఆమె ఎడ్రెస్ తెలుసుకుని కలవాలను

కాంక్రెట్ లో

నిరర్థక రాష్ట్ర పన్ను

కుంటూనే గడిపేశాను ఒకవేళ శంకరంగారు చెప్పే హార్ట్ షెషలిస్ట్ అవిడే అయితే? రాధికను కలవడోతున్నందుకు చాలా సంతోషమనిపించింది

* * *

రాధిక నాకు నాలుగేళ్లక్రితం పరిచయ ముయ్యంది ఓ రోజు నేను, నారాయణ కల్పి ఉస్మానియా మెడికల్ కాలేజీకి మెడికల్ ఎగ్జిబిషన్ చూడటానికైతే చాలాసేపు అక్కడ అన్నీ మాస్తూ తిరిగిం పై అంతస్తులో పెద్ద హాలు వుంది అందులో గుండెకు సంబంధించిన విషయ లన్నీ మాంచే చార్టులు, మోడల్స్ వగైరా అమర్చారు హార్ట్ కంప్లెంట్ ఎందుకొస్తుందో, ఆ జబ్బుని ఎలా గుర్తించాలో ఏ జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలో వివరంగా చెప్పతోంది రాధిక నాకు రాధిక తీసుకునే శ్రద్ధ, ఓపిక చూస్తే చాలా ముచ్చటేసింది అక్కడే ఎక్కువసేపు నిలబడి సోయాం చివర్లు ఆమెకు థాంక్స్ చెప్తూ -

“మీ పేరు తెలుసుకోవచ్చా!” అనడిగాను ఇంగ్లీషులో

“రాధిక” తియ్యగా సమాధానమిచ్చింది

రాధిక అందంగా, సింపుల్ గా వుంటుంది ఆమె చక్కటి ఇంగ్లీషులో మాట్లాడుతుంది ఎదుటివారి ప్రశ్నలకు సమర్థవంతంగా జవాబు లిస్తోంది ఆమె హాయిగా మాట్లాడగలదు అందంగా నవ్వగలదు

తర్వాతెప్పుడు రాధిక నాకు జ్ఞాపకంలా లేదు కొన్నెళ్లు తర్వాత నేను డాక్టర్ నిరంజన్ పెల్లి కెళ్ళాను ఆయన నాకు మంచి స్నేహితుడు అందుకుని ముందుగానే నేను ఏర్పాట్లు చూద్దానికి

ఎగ్జిబిషన్ క్లబ్ కెళ్లి సోయాను అక్కడ మళ్లీ నాకు రాధిక కనిపించింది

ఆమెను చూడగానే నేను సోల్పుకున్నాను ఆమె నన్ను గుర్తుపట్టడేమో ననుకున్నాను కాని తనే పచ్చ నన్ను పలకరించింది

పెల్లికూతురు ‘మీరా’ సైన్ లో మెడిసన్ చదువుతోంది

రాధిక, మీరా క్యాన్ మేట్లు అరోజు మేమెంతో హాయిగా కాలక్షేపంచేసాం అప్పుడే నాకు, రాధికకు స్నేహం పెరిగింది ఆమె నన్ను వాళ్ళింటికి రమ్మని ఆహ్వానించింది

మృతకన్యకు వాళ్ళింటికి వెడదామనుకుంటూనే ఓ నెల గడిపేశాను

ఓ రోజు రాధిక నాకోసం కంపెనీకి ఫోన్ చేసింది

తను నన్ను కలవడానికై వస్తూన్నట్టు, ఆఫీసులో వెయిట్ చెయ్యమని చెప్పింది

ఓ అరగంట తర్వాత రాధిక మరొకతన్ని సీసుకుని వాదగ్గర కొచ్చింది అతను తన స్నేహితుడు కృష్ణగా నాకు పరిచయంచేసింది

అతను సిటీలోనే ఓ హైమ్ క్వార్టర్స్ బి ఇడి టీచర్ గా పనిచేస్తున్నాడు

కృష్ణ బాగా సోల్ గుడు, నెమ్మదనుడు మర్యాదస్తుడుగా నాక్కనిపించాడు అతను తక్కువ మాట్లాడతాడు

ముగ్గురం ‘కామత్’ హోటల్లో కూర్చున్నాం కాఫీ ఆర్డర్ చేసాక వాళ్ళొచ్చిన విషయం కృష్ణ చెప్పాడు

“శేషు రాధిక పుట్టినరోజు కొద్దిమంది స్నేహితుల్ని పిల్చి మా యింటో పార్టీ ఇస్తున్నామని మీరు తప్పక రావాలి”

మర్నాడు పార్టీ కెళ్ళాను రాధికకు మంచి షేన్ బహుకరించాను నేను పార్టీ కెళ్ళినందుకు యిద్దరూ ఎంతో సంతోషించారు నేనుకాకుండా వరో పాతికమందిదాకా పార్టీకొచ్చారు అందులో మెడిసన్ చదివేవాళ్ళు ఎక్కువమంది పున్నారు వాళ్ళంతా ఏదో వాళ్ళు కాలేజీ గొడవలు మాట్లాడు కుంటున్నారు ఏర్పాట్లు వాడవుడో పున్న కృష్ణ రాధికను పిల్చి నాకు కంపెనీ యిమ్మని చెప్పాడు

రాధిక ఎన్నో కబుర్లు చెప్పింది ఆమెకు చిప్పితనంలోనే తండ్రి హోయాడు చాలా కష్టాలుపడి తల్లి ఆమెను చదివించింది రాధిక మొదట్నుంచి చదువులో శ్రద్ధ చూపించింది ఆమెకు ప్రతి సంవత్సరం మెరిట్ స్కాలర్ షిప్ లొచ్చేవి రాధిక ఎలాగైనా దాక్టరు కావాలని ఎన్నో కలలుకంది అందుకు తల్లికూడా ఒప్పుకుంది

వాళ్ళాళ్ళో పున్న యింట్లోకి అమ్మేసి వాళ్ళు పాస్ట్రాబాద్ వచ్చేసారు ఆమెకు సీటుంటూ వచ్చిందికాని, ఆర్థికంగా తట్టుకోలేకపోయింది ఆమెది డబ్బుతో ముడిపడ్డ చదువు అసలే వాళ్ళ ఆర్థిక పరిస్థితి అంతంతమాత్రం

ఆమె రెండో సంవత్సరం చదువుతుండగా కృష్ణ ఆమెకు పరిచయం అయ్యాడు వాళ్ళ పరిచయం స్నేహంగా మారింది అతనిలోని మంచితనం, నిర్మలత్వం ఆమెను ఆకర్షించాయి ఆమెలోని ఉత్సాహం, పట్టుదల అతనికి నచ్చాయ్ వాళ్ళిద్దరూ మంచి స్నేహితులయ్యారు రాధికకు కావల్సినవ్యదల్లా అడగకుండానే కృష్ణ ఆర్థికంగా సహాయపడుతుండేవాడు అతనికి పెద్దగా బాధ్యత

హాల్ పుష్ లిస్ట్

లేమీ లేవు తన సంపాదనలోనే పాడుపుచేసి - ఆమెను ఆదుకుంటుండేవాడు ఇంకా చాలా సైకిల్ మీద తిరిగి ట్యూషన్ చెప్తుండేవాడు

ప్రస్తుతం ఆమె మంచి చెడ్డలు, అవుసరాలు లతనే చూస్తుంటాడు ఆమెకావల్సిన మనో ధైర్యాన్ని, ఉత్సాహాన్ని అందిస్తుంటాడు

ఇవన్నీ చెప్పాక రాధిక అంది
 “మా ఇద్దరికీ ఏదో పూర్వ జన్మానుబంధం వుందనిపిస్తుంది విజయ్ నే నెప్పుడైనా అతన్ని అడగడాన్ని మొహమాట పడతే నా అవసరాలు ఏమిటో గ్రహించుకుని తనే సాయం చేస్తాడు ఇంత చేస్తున్నాడు కదా - అతను నానుంచి ఏమాశ్చిస్తున్నాడా - అని ఆలోచిస్తే ఏమీ కనబడదు అదే ఎప్పుడైనా అతన్నడిగితే-“నువ్వంటే నా కిష్టం రాదీ” అని మాత్రం అంటాడు అతనే కనక నన్ను ఆదుకోవోయినట్లయితే నా చదువేవాడో ఆగిపోయేది అంతేకాక నా జీవితం దారి తెలియని పడవలాగ అయ్యేది -

ఇంతకీ అసలు విషయం మీకు చెప్పనేలేదు నాకు అతను చేసిన సహాయానికి కృతజ్ఞతగా - మనస్సు అతనికి అర్పించాను మే మిద్దరం పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నాం” ఆ మాటలు చెప్పేటప్పుడ మాత్రం ఆమె ముఖం సిగ్గుతో ముడచుకుపోయింది మళ్ళీ తనే చెప్పడం మొదలెట్టింది

“నేనేం చేసినా అతని బుణం తీరదు విజయోరూ! అతనికి జీవితంలో కష్టమంటే ఏమిటో తెలియకుండా చూసుకుంటాను అలా జీవితానికి పూలపాన్సు వేసి సుఖపెడతాను ఈ మాట కృష్ణతో అంటే ఏమన్నాడో తెలుసా!

‘రాదీ! నువ్వేనో డాక్టర్ కాబోతున్నావ్ నేనా మామూలు టీచర్ ని నువ్విలాటి నిర్ణయం తీసుకునేముందు ఒకటికే రెండుసార్లు ఆలోచించు కోవడం మంచిది’

అతనిలా అన్నాక లతనిమీద గౌరవం పెరిగింది. “నా కడుపు పూర్తి కాగానే మేమిద్దరం పెళ్ళి చేసుకుంటాం” ఎంతో ఆనందపడబోతూ ఈ విషయాల్ని చెప్పింది

ఆమె ఉరుకులు పరుగుతూ వేసే జలపాత మైతే లతను నిర్మలంగా, స్వచ్ఛంగా పారే నది లాంటివాడు విభిన్నమైన స్వభావాలు కలవారు ఇద్దరూ అయినా నిర్మలమైన మనస్సుంది ఇద్దరికీ అంతకన్నా ఏం కావాలి దంపతులుగా వాళ్ళు సుఖ పడటానికి? రాధిక ఈ విషయాల్ని చెప్పాక కృష్ణంటే గౌరవం లభిమానం పెరిగాయి నాకు

కృష్ణ, రాధికలతో నాకు స్నేహం బాగా పెరిగింది ఎక్కువగా కలుసుకుంటుండేవాళ్ళం శంకర్ బాబో సీనియరులు, సికార్లకు, పీకెన్ కలకు అరుగుతుండేవాళ్ళం ఒకరికొకరు పార్టీలు, డిన్నర్లు యిచ్చుకుంటుండేవాళ్ళం

ఇలా ఓ ఆర్కెల్లపాటు గడిచిపోయింది ఇంతలో నాకు ప్రమోషన్ మీద ఢిల్లీ (ట్రాన్స్) రైంది నేను ఢిల్లీ వెళ్ళిన మొదట్లో కృష్ణ, రాధిక నాకు తరుచు ఉత్సాహం రాస్తూండేవాళ్ళు నేను జవాబు లిస్తూండేవాడే తర్వాత మెల్లి మెల్లిగా యీమధ్య పుత్రర ప్రత్యుత్సాహాలు అగి సోయాయి వాళ్ళిద్దరూ ఎలావున్నారో తెలియలేదు కాబు ఎప్పుడైనా గురువన్నే వాళ్ళిద్దర్ని తల్పు కుంటుండేవాణ్ణి

ఓసారి మాత్రం ఓ మిత్రుడు ఢిల్లీలో కనిపించి రాధిక ఎం డి చెస్తున్నట్లు చెప్పాడు

* * *

సాయంత్రం ఆరుగంటలైంది పట్టణాన్ని వికటి మనురుకుంటోంది రోడ్లన్నీ జననమ్మ ర్ణంతో గర్భపడిపోతున్నాయ్ ఇళ్ళ కెళ్ళిపోవాలనే ఆత్రంతో జనం బస్సుల్లో వేళ్ళాడుతూ మరీ సోతున్నారు పైకి కనబడని గాభరాను తనలోనే దాచుకుని శంకరంగాలు అటోలో నా ప్రక్కనే కూర్చున్నారు నా మనస్సులో మాత్రం రాధిక, కృష్ణ మెదుల్తున్నారు వాళ్ళిద్దరూ నన్ను చూసి ఆశ్చర్యపడతారు అంతకు మించి ఆనందపడతారు

అటో సంజాగుట్టలో ఓ అకుపచ్చ రంగుగల ఎప్పు మేడ యిందాగింది గేటు పక్కగా గొడమిది ‘రాధికా లాల్’ అని సాలరాతిమీద రాసివుంది గొడ మడుగు వెంకల సురో పెద్ద బోర్డు వుంది ఒక్కడ పెద్ద పెద్ద అక్షరాలతో

డాక్టర్ ఎక్స్ నాద్ ఎమ్ డి
 డాక్టర్ రాధిక ఎమ్ డి అని వుంది
 ఆ బోర్డు చూసి నేను కాస్త ఆశ్చర్య సోయ ను అంతలోనే మరో అలోచన వచ్చింది ఒకవేళ రుషిక డాక్టర్ విక్సనాద్ అనే ఆయనతో కలిసి ప్రాక్టీస్ చేస్తోండేమో? అంతలోనే మళ్ళీ నాకు సందేహం వచ్చింది ఒకవేళ ఆ రాధిక, ఈవిడ ఒకటి కాదేమోనని

శ్రీ కాళేశ్వర క్షేత్రోద్ధరణ : ఒక విజ్ఞప్తి

శ్రీ కాళేశ్వర క్షేత్రోద్ధరణకోసం ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వం వారు చేపట్టిన కార్యక్రమా లలో జీర్ణోద్ధరణ నిధి సేకరణ ఒకటి కొంత కాలం కింద ‘ఆంధ్రసాహిత్య’ శ్రీశైల క్షేత్ర జీర్ణోద్ధరణ నిధి సేకరణలో పాలుగొని కొంత మొత్తం సమూహచేసి ఆ నిధిని సమర్పించిన సంగతి ప్రాచుర్యం తెలుసు అదే విధంగా శ్రీ కాళేశ్వర క్షేత్రోద్ధరణ నిధి సేకరణలో కూడా ‘ఆంధ్రసాహిత్య’ పాలు గొరాలని ముఖ్యమంత్రి శ్రీ జలగం వెంగళ రావుగారు సూచించారు వారి సూచన ప్రకారం శ్రీ కాళేశ్వర క్షేత్ర జీర్ణోద్ధరణ నిధి కోసం చందాలు సమూహ చెక్కుటానికి ‘ఆంధ్రసాహిత్య’ పూనుకోంటున్నది దాతలు తమ విరాళాలను ఈ క్రింద సూచించిన చిరునామానికి శ్రీ కాళేశ్వర క్షేత్ర జీర్ణోద్ధ రణ నిధి సేకరణ పంప ప్రార్థన పది రూపాయ లకి మించిన విరాళాలు పంపిన దాతల పేరు ‘ఆంధ్రసాహిత్య’ దినపత్రికలో ప్రచురించబడు తాయి అంతేగాక వారికి రసీదులు పంపబడు తాయి భక్తులందరూ యీ పవిత్ర కార్య

క్రమంలో పాలుగొని దాన్ని జయప్రదం చెయ్యగలరని నమ్ముచున్నాము

విరాళాలు ఈ క్రింద ఇచ్చిన చిరునామా లలో దేనికైనా అందచేయవచ్చు

శ్రీ కాళేశ్వర క్షేత్ర జీర్ణోద్ధరణ నిధి, కేరాఫ్ ఆంధ్రపత్రిక బహిరబాగ్, హైద్రాబాద్ - 500029

లేక

శ్రీ కాళేశ్వర క్షేత్ర జీర్ణోద్ధరణ నిధి, కేరాఫ్ ఆంధ్రపత్రిక గాంధీనగర్ విజయవాడ - 520003

లేక

శ్రీ కాళేశ్వర క్షేత్ర జీర్ణోద్ధరణ నిధి, కేరాఫ్ ఆంధ్రపత్రిక 72 అంబుచెట్టి వీధి, మదరాసు - 60001

సంపాదకుడు,
ఆంధ్రపత్రిక

గేలు తీసుకుని లోపలికెళ్ళాం మేడముందు విశాలమైన స్థలం వుంది మధ్యగా లాస్లో నాలుగు పీఠాలు బెంచీలున్నాయి లాస్ మధ్యలో ఓ మెక్యూరీదీపం అందిగా వెలుగుతోంది చుట్టూ చాలా రకాల పూలమొక్కలున్నాయి గేలు దగ్గర్నుంచి మేడ దగ్గరికి పోవడాన్ని నాపరాళ్ళు చపటా వుంది మేడకు ముందుభాగంలో ఓ పెద్ద హాలు వుంది అక్కడన్న చెంపిలనిండా జనం వున్నారు మేచుక్కడకు వెళ్ళాక ఒకతను వచ్చి డాక్టర్ గార్ని చూడ లానికి సురో అరగంట వడుతుందని వెయిట్ చెయ్యమని చెప్పాడు అతను అక్కడ అసిస్టెంట్ గా వచ్చేస్తూన్నాడు మెల్లగా అతన్ని మాటల్లో దించాడు అతని మాటల్నిబట్టి డాక్టర్ విశ్వనాద్, డాక్టర్ రాధిక దంపతులెవరి తెల్సింది

మరైతే ఆమె - ఈమె ఒకరు కారా ?
 లేక రాధిక కృష్ణను పెళ్ళి చేసుకోలేదా ?
 కాస్తేవట్లో డాక్టర్ రాధికను చూస్తాను కదా - అన్ని విషయాలు తెలుస్తాయి అనుకుంటున్నానే కాని - ఆలోచించకుండా వుండలేకపోయాను నేను, శంకరంగారు కస్టోడియన్ రూంలో కెళ్ళాం

కుర్చీలో కూర్చున్న డాక్టర్ రాధిక వెంటనే నన్ను గుర్తుపట్టింది
 "హాలో విజయ్! ఎప్పుడొచ్చారు? ఏమిటి విశేషాలు?" ముఖమంతా సవ్వ నింపుకుని అడిగింది
 రాధిక కాస్త వణిచినట్టు కనిపిస్తోంది కళ్ళజోడు పెట్టుకోవడంవల్ల మనిషిలో కొద్దిగా మార్పు కనిపిస్తోంది

"నేను హైద్రాబాద్ వచ్చి మూడు నెలలు అయ్యింది" అన్నాను
 "వ్యాట్! మూడు నెలలుగా హైద్రాబాద్ లో వుంటూ నన్ను చూడటానికి రాలేదా? రియల్లీ పిటీఫుల్" అంది నొచ్చుకుంటూ

నేనామెను ఏ కారణాలవల్ల కలవలేకపోయానో వివరించి చెప్పాను కాస్తేపు యిద్దరం కబుర్లు చెప్పుకున్నాం నేను తిరిగి హైద్రాబాద్ (ట్రాన్స్ఫర్) వచ్చినందుకు చాలా ఆనందించింది రాధిక

నేను శంకరంగార్ని ఆమెకు పరిచయంచేసి వచ్చిన వని చెప్పావామకు
 శంకరంగార్ని పరిశ్చయించి - ఏమీ ఆందోళన పడనక్కరలేదని, నీరసంపీడ వచ్చిన నొప్పి యని చెప్పింది వారందోజాలు పోయాక మళ్ళీ రమ్మన మని చెప్పింది

ఏనో మందులు రాసిచ్చి, ఏశ్రాంతి తీసుకోమని చెప్పింది
 నేనామెతో మాట్లాడుతున్నానన్నమాటేకాని - మనస్థానం కృష్ణమీదే వుంది
 కృష్ణ గురించి ఆమెను అడిగితే ?
 అది సమయం కాదనిపించింది

వెడతామని చెప్పి లేచాం
 "అన్నట్టు విజయ్ గారూ! రోపాసారి రాకూడదు ఎలాగూ ఆదివారంకదా ఖాళీగానే వుంటాను సరిదాగా కాస్తేపు కబుర్లు చెప్పకుండా" అంది

సరే వస్తానని చెప్పి ఇంటికి వచ్చేసాను

మర్నాడు మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకు మళ్ళీ రాధిక యింటికి వెళ్ళాను మేడమీద కేళ్ళే సరికి నన్ను సోఫాలో కూర్చోమని చెప్పి రాధికను పిలవడానికి లోపలి కెళ్ళింది ఓ పనిపిల్ల

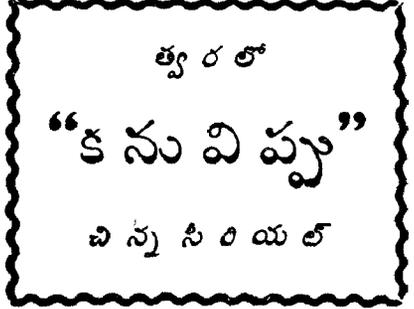
"మీకోసమే ఎదురుచూస్తున్నాను" అంది ఆదరంగా రాధిక

మేవిద్దరం మాటల్లో వడ్డాం ఓ ఫ్లేటు నిండా చక్కమొక్కలు, బిస్కెట్లు తెచ్చిపెట్టింది పనిపిల్ల

కాస్తేపు డిల్లీ కబుర్లు, తన ప్రాక్టీస్ కబుర్లు చెప్పుకున్నాం కూర్చోడింక్కు తాగం నాకు పెళ్ళయినట్టు చెప్పాను మా అవిడను తీసుకు రాలేదని చాలా బాధపడింది

ఇంతలో చలుకున్న తనే అడిగింది
 "మీరు నిన్న కృష్ణ గురించి అడుగుదామనుకున్నారు కదూ?" అని!

ఆ ప్రశ్న నేను ఉపహించలేదు కాని యెలా మొదలుపెట్టాలా అని మాత్రమే అనుకున్నాను
 "అడుగుదామనుకున్నమాట వాస్తవమే కాని అది సమయం కాదనిపించి ఊరుకున్నాను ఇంతకీ అసలేం జరిగింది? ఆయనెక్కడన్నారు" ఎటో మాస్తూ అడిగాను

ఆమె ఏం చెప్తుందో వివదాన్ని కుతూహలం వడ్డా, ఏం చెప్పినా వివదాన్ని పిద్ద వడ్డాను

"నేను ఏం బి బి ఎస్ క్లాసులో స్ట్రీస్ య్యాను స్కాలర్ షిప్ తో సహా ఏం డి ప్లీట్ చ్చింది ఎన్నాళ్లగానో నాకు హార్ట్ సైన్లైజ్ చెయ్యాలని వుంది కాబట్టి ఏం డి చేద్దామని పించింది కృష్ణ సరేనన్నాడు మా పెళ్ళి తాత్కాలికంగా వాయిదా వేసుకున్నాం

ఓ సంవత్సరం గడిచేసరికి నా ఆలోచనల్లో నాకే తెలియకుండా ఏదో మార్పు వచ్చింది సంఘం మారుతోంది నేనూ మారుతున్నాను నాగరికత పెరిగింది - నేనూ పెరుగుతున్నాను ఎదుగుతున్న కాలంతోపాటు నేనూ ఎదుగుతున్నాను వీలుబిల్టితో పాలు నా ఆలోచన, నా మానసిక స్థితి, నా పరిణామ, నాచుట్టూ వుండే మనుష్యులు అన్నీ మారాయి

రాను రాను నేనో విషయం గ్రహించాను
 కృష్ణ మాత్రం మొదలునుంచీ తనక్కడ వున్నాడో అక్కడే - అదే పాయింట్ దగ్గర వుండి పోతున్నాడు
 అలా ఏ విధంగానూ ఎదుగుబోదుగూ లేని మనిషిని, మార్పులేని వ్యక్తిని చేసుకుంటే మేం సుఖపడతామా అన్న ఆలోచన నాకు కల్గింది

నేను డాక్టర్ గా పెరిగి, హార్ట్ సైన్లైజ్ గా ఎదిగి ఓ పరిధి దాటి యీవతలి కొచ్చేకాను అతను మాత్రం స్కూలు బీవరుగా అదే పరిధిలో గరి గీసుకుని వుండిపోయాడు

అప్పటికే నాకు డాక్టర్ విశ్వనాద్ బాగా తెలుసు ఆయన నా క్లాస్ మేట్ పైగా ఇద్దరం డాక్టర్లం దంపతులమైతే జీవితంలో ఎంతో సాధించవచ్చనిపించింది

అదే నిర్ణయం కృష్ణతో చెప్పాను
 "నియంట్" అనిమాత్రం అన్నాడు "చెప్పడం ఆపింది

"ఇప్పుడు కృష్ణ ఎక్కడున్నాడు?"
 కుతూహలంగానే అడిగాను

"విజయవాడలో వుంటున్నాడట కృష్ణ నాకు యెంతో సహాయపడ్డ మాట వాస్తవమేకాని యిష్టంలేకుండా అతన్ని చేసుకోవడం ఆత్మవంచన అవుతుందనిపించింది తన బుణం మరొకరంగా యెలాగైనా తీరుస్తానని తనకేం కావాలన్నా యిస్తానని చెప్పాను లతనేం వద్దన్నాడు"

ఆమె కృతజ్ఞతకు రేలు కలుతోందనిపించి కాస్త కోపం కలిగింది నాకు అయినా నేనేం మాట్లాడలేదు

నేను వెళ్ళిస్తానని చెప్పి రో.ను ఎందుకో అక్కడ ఎక్కువసేపు వుండబుద్ధి కాలేదు తనూ లేచి నిలబడింది

"అన్నట్టు డాక్టర్ విశ్వనాద్ ఊళ్ళో లేరు మీరు మళ్ళీ వచ్చినప్పుడు పరిచయం చేస్తాను చాలా సరదాలయిన మనిషి యూ విల్ లైక్ హిమ్" అంది

అలాగే అని మాత్రం అనగలిగాను కూడా గుమ్మందాకా వస్తూ అంది
 "విజం చెప్పండి విజయ్! నేను చేసింది తప్పంటారా?"

ఓ క్షణం ఆలోచించి అన్నాను
 "రాధికా! మీరు డాక్టర్ ఆపరేషన్ చెయ్యడంలో వున్న యింటరెస్ట్ పోస్టువార్కర్లు చెయ్యడంలో వుండదుకదూ!"

ఓరువప్పు నవ్వు పూరుకుంది
 మళ్ళీ కలుస్తానని చెప్పి - వచ్చేసాను
 మళ్ళీ శనివారం వచ్చింది
 సాయంత్రం శంకరంగారు నా రూంలో కొచ్చారు

"ఈరోజు డాక్టర్ రమ్మందికదా! వెడదామా?" అన్నారు

"సారీసర్! నేను రాను మీ రెల్లరండి" ఖుళితంగా అనేశాను

"అదేం" అనడకారాయన
 "డాక్టర్ రాధిక హార్ట్ సైన్లైజ్ చేసింది విజయ్ ఆమెకు చెడిపోయిన పౌడయాలు బాగు చెయ్యడమే తెలుసు నిండుప్పదయాల్ని లాలించి పోషించి, పెంచే శక్తి ఆమెకు లేదు ఆమె విజయ్ హార్ట్ సైన్లైజ్ కాదు" అన్నాను

శంకరంగారు ఏమనుకున్నారో తెలియదు కాని తలొంచుకుని వెళ్ళిపోయారు